

PLA DE XOC pàg 18
El Maresme reduirà
la factura energètica
en dos milions d'euros

VILASSAR DE MAR pàg 16
El mercat municipal ja llueix
un espectacular mural fet
per l'artista Pilarín Bayés

líniamar ^{8 anys}

Baix Maresme Núm. 90 · Gener 2023 · liniamar.cat

Clam perquè el CAP de Premià de Mar recuperi la normalitat

Veïns i entitats demanen que tornin totes les especialitats que es van perdre a causa de la pandèmia pàg 14

Una tria difícil

Gent gran: casa o residència? pàg 3

EL MASNOU pàg 10

L'Ajuntament ofereix
a vuit joves del poble
la seva primera feina

A FONTS pàgs 12 i 13

Càrrecs metropolitans al
Govern: retrat d'una minoria

FUTBOL pàg 20

Josu Rodríguez: "L'experiència
al Masnou va ser enriquidora"

Foto: Diputació de Barcelona

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
l'execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona

Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com

www.home-homing.com

• Magatzem: Ptge. Utset, 3

amic ficcions

L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO,
Batx. o CFGM, inscriu-te fins al
31 de gener de 2023 a:

www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations

iPhones

iPads
Llibre electrònic

Auriculars
sense fils

Organitza:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ CARULLA

G CONSELLERIA
O FONS EUROPEUS,
I UNIVERSITAT I CULTURA
B DIRECCIÓ GENERAL
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

A casa o en una residència?

» Un dels grans dilemes per a la gent gran arriba quan envelleixen i han de decidir on viure
 » La millora de les residències és un debat actual, però no tothom creu que sigui la solució

Albert Alexandre
EL MARESME

Encara no era gran i va anar a visitar una amiga que vivia en una residència de Barcelona. Va ser aleshores quan la Mercè ho va veure clar: ella no acabaria allà. “Em va fer molta pena tota aquella gent sola”, explica. “Sentia que estaven desatesos”, afegeix.

Ara té 85 anys i ja no es pot valdre per si mateixa. Viu amb el seu marit, que en té noranta i que només s'aixeca del llit per anar al lavabo i a menjar. La Mercè necessita que la dutxin, que la canvii de roba, que li cuinin, que li facin la compra, que li facin companyia... Per sort, els seus familiars han pogut contractar una noia que hi va del matí fins a la tarda entre setmana. Els caps de setmana, els fills fan tornos per estar amb el seu pare i la seva mare.

El dia que va anar a visitar la seva amiga, allò que més va impactar la Mercè va ser l'olor. “La sala feia pudor d'orina, i mentre vaig estar amb ella ningú va venir a canviar-li els bolquers”, recorda. “Em vaig prometre que jo mai acabaria en una residència”, diu.

Com ella, hi ha moltes persones d'edat avançada que es resisteixen a deixar casa seva per ingressar en un centre de cures per a gent gran. De vegades, el motiu principal és la manca de recursos econòmics. De fet, el preu mitjà d'una residència a Barcelona ronda els 1.900 euros mensuals, i de les gairebé 37.000 places de residència que hi ha a la regió metropolitana, només 4.600 són públiques. Dit d'una altra manera, només quasi una de cada 10 places és gestionada directament per l'administració i té, per tant, preus accessibles per a tothom.

Malgrat això, hi ha casos com

A l'àrea metropolitana, només una de cada 10 places de residència és pública. Foto: Diputació de Barcelona

el de la Mercè en els quals les persones no volen deixar la seva casa per raons que van més enllà de les econòmiques. “Encara que ja no em pugui valdre per mi mateixa, a casa hi estic bé, és la meva casa”, diu la Mercè. “Encara més quan amb la pandèmia es va veure com es tracta la gent gran a les residències”, afegeix.

A CASA O A LA RESIDÈNCIA?

En els darrers temps, tots els debats sobre el benestar de les persones grans s'han centrat a millorar les residències. Les xifres de mortalitat en aquesta mena d'equipaments van posar de manifest les enormes mancances quan es tracta de vetllar qui ja no pot valdre's per si mateix.

Amb tot, no tothom considera que millorar les residències sigui la solució. Enmig de la pandèmia, el director general del Consorci de Salut i Social de Catalunya (CSC), José Augusto García Navarro, va escriure un con-

tinent article al diari El País en el qual afirmava que “en el futur no hi hauria d'haver residències”. Era el juny de 2020 i García assenyalava que el debat sobre el model d'atenció a la gent gran estava dominat per la política i els treballadors de les residències amb càrrecs de direcció. Per aquest motiu, ell apostava per preguntar què volien les persones d'edat avançada i qui les cuida. “La gent gran ens dirà que no vol anar a una llar sinó envellir a casa”, considerava l'expert.

De fet, les mateixes residències compten amb protocols d'acollida per a la gent gran que contemplen un període d'adaptació i de visites al centre abans d'ingressar-hi. Aquest fet demostra que entrar a una residència pot ser un procés traumàtic per als usuaris.

CAP A UN CANVI DE MODEL

La Diputació de Barcelona ha anunciat que destinarà més de 39

milions d'euros el 2023 per “donar suport a les persones grans que volen continuar residint al domicili al llarg de la seva vellesa”.

L'organisme impulsarà tot un seguit de serveis d'atenció domiciliària i millorarà l'accessibilitat d'algunes llars. A més, donarà suport a les persones que cuiden gent gran sense ser professionals.

Així, una de les principals línies de suport serà la digitalització del servei local de teleassistència i la incorporació de tecnologies de cures “al 60% de les llars”. “La Diputació de Barcelona impulsa projectes pioners per avançar en la tecnologia de cures, com el nou sistema de monitoratge Tot en un sensor”, afirmen des de l'organisme de la demarcació de Barcelona. “Es tracta d'un paquet de sensors de temperatura, d'humiditat i de presència, entre altres, en un sol dispositiu, en el qual tota la informació recollida permet detectar canvis de comportament com a possibles indicadors de situa-

cions de risc i possibilita la intervenció ràpida en cas de necessitat”, afegeixen. Segons la Diputació, la previsió és tenir 9.000 sensors en 3.000 llars el 2024.

Per altra banda, el programa també farà possible les millores a les cases de les persones grans, amb obres en banys, cuines o habitacions per “garantir l'accessibilitat i la qualitat de vida als domicilis”. “Des del 2019 s'han fet 1.500 arranjaments a llars de 3.000 persones de 267 municipis i a finals de 2023 se n'hauran realitzat 3.000”, asseguren des de l'ens públic. “La inversió pel 2023 serà de dos milions d'euros”, afegeixen.

Finalment, la Diputació potenciarà el programa Nexes d'atenció a la soledat no desitjada. “La finalitat del programa és detectar persones grans que es troben en situació de soledat no desitjada per tal de facilitar-los suport per revertir aquesta situació i millorar el seu benestar”, conclouen des de l'organisme.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniatarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

HOLA

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Foto de l'autor

L'any que hem tancat commemorava tres dècades des que Barcelona va saludar el món en la inauguració de les Olimpíades. Encara guardem a les nostres retines l'enorme HOLA, coreografiat pels ballarins, que es va dibuixar al centre de l'Estadi Olímpic de Montjuïc, l'estiu del 1992. Des de llavors, moltes coses han canviat, però afortunadament ens continuem saludant igual.

Diem "hola" a les persones conegudes, a la nostra família. Diem "hola" als nostres amics i als desconeguts amb qui volem fer amistat o començar una simple conversa. També als nostres animals domèstics, encara que sembli que no ens entenen. Diem "hola" al sol en sortir per l'horitzó i a una làpida en un nínxol on vam enterrar un ésser estimat. En resum, diem "hola" a tot el que reconeixem com a propi, del nostre entorn.

A la pel·lícula *Mart* (Ridley Scott, 2015), l'actor Matt Damon diu "hola" a una planta nascuda en terra marciana. Un petit brot verd amb dues fulletes, de poc més de cinc centímetres d'alçada, sorgit d'un tros de patata enterrada a terra. Un fet quotidià, el naixement d'una planta al nostre planeta, es converteix en un esdeveniment extraordinari fora del nostre hàbitat natural.

Per a nosaltres, les plantes i els arbres són una cosa completament normal. Veiem arbres a l'alta muntanya, al costat del mar, en un penya-segat, resseguint rius i torrents. Veiem néixer plantes per tot arreu a la natura, als nostres horts, als hivernacles. Veiem créixer l'herba de manera desmesurada als nostres jardins, als prats i fins i tot als marges d'una carretera. A una planta que s'ha fet un forat per sobreviure a l'esquerda d'una vorera, envoltada d'asfalt, l'anomenem "mala herba".

No som del tot conscients de l'enorme fortuna de comptar amb un sòl ric en components orgànics a gairebé qualsevol racó del nostre món i del fet que una

planta sigui capaç de generar vida en aquest substrat, utilitzant l'energia del sol a través de la fotosíntesi.

Aquesta situació tan normal, pel que sabem fins ara, és una cosa inèdita al nostre sistema solar. El protagonista de la pel·lícula *Mart* ha d'usar els seus propis experiments per enriquir l'estèril terra marciana i convertir-la en un suport capaç de contenir vida.

Això de la terra com a suport és una cosa que coneixem bé els enginyers i els arquitectes. En paraules de la paisatgista i arquitecta Teresa Galí-Izard, històricament el terra ha estat considerat un simple suport estructural, amb característiques mecàniques. Les carreres d'Enginyeria i d'Arquitectura estudien *Mecànica del sòl*. Els geòlegs són capaços de determinar-ne la densitat, la resistència a la compressió, la flexibilitat i fins i tot l'antiguitat, classificant els sòls amb diferents noms. Però és veritat que la construcció i l'enginyeria han parat poca atenció a la vida que acull el sòl i a la seva capacitat per fer brollar nova vida.

I no obstant això, la terra ens dona menjar. Josep Pla deia que "la cuina d'un país és el seu paisatge posat a la cassola". Ens mengem el paisatge en un equilibri que donem per suposat, alhora que depredem el territori amb construccions artificials. La naturalització creixent de les ciutats, revertint zones asfaltades i incrementant la presència d'espècies vegetals, és un procés necessari i imparabile per permetre la nostra pròpia subsistència. Amb una població mundial en contínua expansió, és de sentit comú obrir pas als cultius que ens alimentaran, alhora que milloraran la qualitat de l'aire que respirem i de l'aigua que bevem. Potser ha arribat el moment de plantar carxofes i coliflors als nostres carrers, en lloc d'arbustos i flors. Als barris de Gràcia i de Sant Andreu, a Barcelona, la plantació de tarongers en alguns carrers ha fet que grups de volunta-

ris s'organitzin per a la collita de taronges amargues, amb les quals elaboren la seva pròpia melmelada. Una acció que no només millora el paisatge de l'espai públic, sinó que és una potent eina de cohesió social i de sentit de pertinença comunitària.

Però és que, com deia, moltes coses han canviat des d'aquell estiu olímpic del 92. Som una societat més conscient, per força, del precari equilibri de la natura que ens permet existir al planeta. No fa gaire, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya va organitzar les jornades de *Descarbonització de l'arquitectura*, és a dir, la necessària reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, com el CO₂, tant en la fabricació de materials com en el propi procés de construcció. Actualment, els edificis suposen el 35% d'aquestes emissions i el 40% del consum de l'energia mundial.

I la resposta ens la dona la terra. Els materials que utilitzem surten d'ella i, alguns, com els arbres, els plantem i els recol·lectem, en un cicle que, convenientment explotat, pot durar molt temps. Els arbres, com sabem des de petits, es mengen el CO₂ per créixer i ens en tornen oxigen, ajudant a reduir la contaminació. Hem construït en fusta des de sempre, però durant un temps sembla que ho hàgim oblidat. Potser per la fabulosa capacitat del formigó de "concretar-se" en infinitat de formes o potser per una manca d'aferrament per una cultura i una tradició constructiva. Sortosament, avui assistim a un renaixement de la construcció en fusta, que pot suposar un canvi de paradigma cap a la necessària transició ecològica i social. Això també comportarà l'aparició de nous canons estètics, associats a noves escales de valors. Una estètica de la sostenibilitat, podríem dir.

Sigui com sigui, no deixa de ser bonic el fet de plantar els nostres edificis i veure com creixen. Esperar-los amb els braços oberts i dedicar-los un càlid "hola" de benvinguda.

Aquí es piula

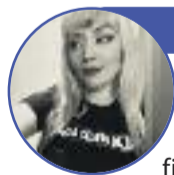

El Twitter en paper

@peredelescabres

Les escoles alternatives amb projectes *xulos* no deixen de ser escoles privades i, per tant, elitistes. La privada és privada: bombolles on tota la mainada comparteix estatus i ideologia. Sigui l'Opus o l'alternativa *guai* de torn. Amb la pública sempre, amb unghes i dents.

@albasidera

L'han buscat durant 30 anys arreu del món, i al final el capo de tots els capos de Cosa Nostra ha estat detingut avui [16-1-23] al costat de casa, a Palerm. Per anunciar l'arrest de Matteo Messina Denaro en una clínica siciliana els carabinieri han penjat una foto de Falcone i Borsellino.

@rogertugas

[Sobre un article publicat pel mateix Tugas a *Nació Digital*] Saps que Catalunya és el territori de l'Estat amb una menor ràtio d'empleats públics? La segueixen les Illes Balears i el País Valencià, mentre que comunitats com Extremadura en tenen el doble. Trenquem alguns altres tòpics de l'empleat públic?

@paucllemente

Només perquè quedi constància de com s'acaba de complicar la vida de molts comerços i la majoria de gent gran al barri més envellit de Barcelona: des d'avui [10-1-23], Montbau no té oficina ni caixers CaixaBank, ni cap quiosc. La meva (ofesíssima) iaia haurà de caminar km i mig per treure diners.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 6618-2015

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaarxa.cat

Els semàfors

Aj. del Masnou

L'Ajuntament contractarà vuit joves durant el període d'un any perquè adquireixin la primera experiència professional a l'administració pública. Els joves rebran formació en competències laborals i habilitats socials i professionals.

pàgina 10

Aj. de Vilassar

Des de divendres 20 de gener, un gran mural dibuixat per l'artista Pilarín Bayés llueix a la façana del mercat de Sant Joan. Les il·lustracions rescaten el passat agrícola, amb el cultiu de la patata i la floricultura, i també el passat mariner de la vila.

pàgina 16

Diputació de BCN

El ple de la Diputació va aprovar a finals del mes de desembre una línia d'ajuts de 50 milions d'euros per finançar projectes d'energia verda als municipis de la província. D'aquests, 6,6 milions es destinaran als municipis del Maresme.

pàgina 18

El + llegit

líniamar.cat

- 1 **L'Ajuntament del Masnou ofereix a vuit joves la seva primera feina**
- 2 **Les cinc minideixalleries de Vilassar de Mar recullen 800 kilograms de residus en un any**
- 3 **L'atenció a domicili: un respir per a les famílies**
- 4 **La festa de la gent gran del Masnou aplega unes 350 persones**
- 5 **La Fundació Ernest Lluch de Vilassar de Mar celebra el seu vintè aniversari**

Safata d'entrada

Lladres de somnis

per Francesc Reina

Foto: Pexels

“Sense utopia, la vida seria un assaig per a la mort”, canta l'imprescindible Joan Manuel Serrat. Què seria de l'existència sense referents futurs, viure sense somnis per millorar?

Sabem que no hi ha una manera única de pensar; hi ha qui afirma que els partidaris de la utopia s'aparten de la democràcia, que són l'esfondrament d'apostes històriques perdudes. El rebuig és creixent, els nous paradigmes arriben de la mà dels amos del món (l'alta tecnologia, els mitjans de comunicació, la indústria de fòssils...). La terra promesa només té espai per a ideologies del pragmatisme. Passa amb els efectes perversos del pensament únic i els seus signes d'identitat, organitzats al voltant de jocs de suma zero, que rendibilitzen les seves accions contagiant les emocions de diversos grups amb missatges sobre distopies apocalíptiques, i cerquen, com sempre, escampar la por després d'anunciar grans repressions.

Podem ser individualment intel·ligents, però som col·lectivament ingenus quan oblidem que la construcció de mentides

té el seu aliat més gran en les tradicions i les creences que afavoreixen l'expressió d'uns privilegiats quan usurpen la paraula (una característica de la nostra espècie és creure'ns tots els invents que ens han dit per entendre el món). Pretenen que ignorem que el *sapiens* pot exercir, encara, la tasca de fer més humana la humanitat, una reflexió sobre la qual van escriure Tomás Moro, Campanella, Giordano Bruno, Bacon o Montale, en denunciar els excessos del poder: l'avarícia i l'obsessió per allò material. Molts van ser condemnats per descriure una societat justa.

El principi democràtic hauria de ser contrari al mercat. Pensar sense moure les idees sense moure les ales. Però compte: hi ha somnis dolents, els bons són codis d'esperança i de transformació que ofereixen viatges atemporals a la

gent atrapada per la burocràcia i l'economia descontrolada, que té cura dels destinats al fracàs. Sense somnis no hauria estat possible la teoria de la relativitat (ho va dir el mateix Einstein), ni *Imagine* o *Yesterday*. Van ajustar el seu geni per trobar idees que promoguessin canvis. Somiadors de fraternitat. Som l'espècie que més mata, encara que també la que escriu les millors poesies. Per molt que es negui, la humanitat ha progressat amb moviments excèntrics: el pensament de la no-violència, la cura de la natura i de la senzillesa, propostes morals encapçalades, moltes vegades, per les dones... El marxisme es va enfrontar a la burgesia, la Revolució Francesa va expulsar la crueltat aristocràtica, Darwin va apartar l'humà del centre de la creació. Els creadors, artistes, investigadores, remouen els somnis: la clau per fer coses.

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ReformaDelCodiPenal

#OfensivaAntiavortista

#ProtestaAlMónDelTaxi

@KRLS: Que ningú en tingui cap dubte: no tornaré ni emmanillat ni rendit davant d'un jutge espanyol per tal que sigui indulgent.

@324cat: El govern espanyol fa un requeriment a Sanitat de Castella i Lleó perquè aturi el protocol antiavortista de Vox. Farà servir tots els mecanismes jurídics per aturar-lo.

@Catinformació: Mobilitzacions a Barcelona de taxis i VTC pels efectes de la nova regulació del sector. Es fan dues marxes lentes de vehicles i una vaga "a la japonesa".

Next Generation, cop a cop

per David Fernández

«Tu el que vols és que et digui que tenim una solució per continuar vivint tal com estem. I això és impossible»

Yayo Herrero

Retaule d'hivern llarg i perpetu, ahir les dades més recents escopien que tot va igual perquè tot continua anant a pitjor. Les xifres detallaven, sense solució de continuïtat, que un cop més i encara (i els que vindran) tornava a pujar el preu dels lloguers a Barcelona fins a límits de rècord. La mitjana ja s'enfila a 1.066 euros mensuals. Un 14% més que fa un any. *Aquí no hay quién viva*. En paral·lel, com a metàfora dràstica, aquests mateixos dies s'està debatent, amb l'habitual estira-i-arronsa patronal, sobre si el salari mínim ha de pujar uns pocs euros –1.034 o 1.084– per actualitzar-lo, a la baixa, al preu real, inflat i inflacionat de la vida quotidiana. Facin sumes i restes –sobretot restes– i combinin-ho amb les dades oficials municipals del passat febrer: «El 2020, més d'un terç de les persones assalariades residents a Barcelona (34,8%) va rebre com a màxim uns ingressos salarials de 1.000 euros nets al mes. El percentatge va augmentar prop d'onze punts en relació amb el 2019 i seguia sent més elevat en el cas del col·lectiu femení (36,8%). Entre els menors de 30 anys es va enfilair al 57%». És a dir, que un terç dels barcelonins i barcelonines cobren tant (poc), o menys encara, com el que costa llogar, de mitjana, un sostre. Entre ells, sis de cada 10 joves. Quatre de cada 10 dones. I la majoria de persones migrades. Són la *next generation*.

Vides de saldo en el mercat immobiliari de Calaf, la qüestió és tan neuràlgica com dramàtica. Mosques de política pública contra els greixats canons de l'especulació. La conseqüència salvatge, un any més i d'una dècada sencera ençà, és que Catalunya torna a encapçalar el trist rànquing de la gota malaia diària de desnonaments, a raó de 20 per dia. El tercer trimestre de 2022 s'han produït 1.724 desnonaments, dels quals 1.197 –el 70%– són per impossibilitat d'afrontar el lloguer. Atès que la setmana s'ha posat negra toga al més alt tribunal, caldrà recordar que els que també haurien de garantir el dret fonamental constitucional a l'habitatge garanteixen cada dia, amb esma i esforç, que sigui inconstitucional per a milers de persones. Sense oblidar que la llei que desnona no la redacten ni jutges ni *polís*, sinó el poder polític i les seves servituds. Tot plegat salpebrat, metastasi urbana

del capitalisme global que assalta les ciutats, amb el fet que fa temps que vivim sota una combinació dissortada de capitalisme d'exclusió i de capitalisme rendista. Cada cop sobra més gent i, per al 'mercat' de treball i per al 'mercat' del lloguer, gairebé ja sobra una generació sencera a qui els estem deixant un futur negre i un present fosc. La *next generation*.

Cop rere cop, urpada a urpada, la darrera dècada funesta ha enviat una generació sencera a la precarietat a perpetuïtat, al *no future* més punk i a un mercat laboral carronyaire. Les dades del darrer informe d'Oxfam –*La maledicció de l'eterna joventut*, del novembre passat– acrediten, al detall i a l'engròs, la ferida i les cicatrius: un de cada tres joves en risc d'exclusió, una renda mitjana estancada des de 2009 i una davallada del 50% en l'accés a l'habitatge en menys de 15 anys. Va per barris, com sempre. La paradoxa, insostenible per molt de temps més i que cova en el seu si la seva pròpia implosió i dissolució, és que els

La darrera dècada funesta ha enviat una generació sencera a la precarietat a perpetuïtat

més precaris, redistribució a la inversa i cap amunt, són els que nodreixen els comptes dels que no ho són fa molt. El capitalisme rendista ja és això, quan avui la transferència de renda de dalt a baix no es fa, deminònicament, per l'explotació en el treball, sinó a través del lloguer o de la compra d'habitatge. La lluita de classes es disputa a la llar i el dilema central ja no seria només la vella explotació –que també, i qui no ho cregui que ho preguntui a *riders*, *riggers* i *kellys*–, sinó com es foragita cada cop més gent de la possibilitat d'una vida digna i com s'espren, cada cop més, més famílies en el rebut mensual de poder sobreviure. I els seus fills i filles són, ja, la *next generation*.

Amb aquest rerefons, amb escenari d'incendi de fractura generacional, recordo una de les pitjors declaracions de l'incontinent Josep Borrell –de la llarga llista que acrediten la seva funesta i cínica trajectòria. Aquella on en to milhomes s'encarava vergonyosament als joves que demanaven una acció urgent pel canvi climàtic. Ho va dir així: «*Que els joves tenguin una aposta decidida pel canvi climàtic, això que*

es pot anomenar "síndrome Greta", permet'm que en dubti, perquè està molt bé sortir a manifestar-se pel canvi climàtic fins que no et demanin que contribueixis a pagar-ho». I afegia: «*M'agradaria saber si els joves que surten a manifestar-se als carrers de Berlín estan disposats a rebaixar el seu nivell de vida per compensar els minaires polonesos, que si lluitem contra el canvi climàtic de veritat es quedaran sense feina i s'hauran de subvencionar*». De la bestiesa se'n va desdir l'endemà. De l'evidència que els joves, la *next generation*, ja ho estan pagant amb escreix, no. De que estan tan preocupats pel futur com, sobretot, pel present, tampoc. Un galtes de *old generation*.

Quan algunes veus sistèmiques –ull viu, que ho fan per justificar la despesa militar que ha batut màxims històrics enguany– sostenen que el nostre model de vida està avui en perill, potser parlen només per ells, pel seu nivell de vida i per la seva generació. I per la liquidadora nord-sud de la desigualtat global. Viuen el miratge que tot continuarà igual. Contra els llops esteparis, però, queden els mistos en el forat negre on ens han capficat. Són possibles els lloguers mensuals de 350 o 500 euros al mes a la ciutat que fa molt que ja no és la dels prodigis? Sí, sí que són possibles. El cooperativisme d'habitatge en cessió d'ús, que aquest novembre ha fet cimera i trobada, fa temps que, picant pedra i pis a pis, ho està aconseguint. Pis a pis i porta a porta, com la cooperativa Llars Familiars, que, en plena campanya de micromecenatge on encara podeu contribuir solidàriament, s'entestà a garantir lloguers sostenibles, cooperatius i justos a Reus d'entre 150 i 350 euros al mes. La democràcia sempre va néixer per baix. A la *next generation* també li rebrotarà des dels marges, l'acció comunitària, les vies cooperatives i les xarxes compartides. Prou que ho saben.

Salvem la ciutat per a la democràcia, deia el lema de l'exposició que aquesta tardor es podia veure a Ca l'Ardiaca amb motiu del 50è aniversari de la FAVB, la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona. El passat no tan llunyà com a programa de futur pròxim. I d'estricta present. *Salvem la ciutat per a la democràcia*. És a dir, per a la joventut i per als que vindran. *Next generation, next revolution?* Diria que tant de bo. Sospito que és l'únic que estan covant. Constató que és l'única opció que els deixen. Quan el que és necessari és impossible, escrivia Jesús Ibáñez, és quan cal canviar les regles del joc –abans que no hi hagi ni regles, ni joc ni res.

Les millors perles

La mare d'una víctima permet desarticular una xarxa d'abusos sexuals fent-se passar per una menor. La intervenció de la dona ha ajudat la Guàrdia Civil del País Valencià a detenir dos homes, mentre que en busca un altre i n'investiga un quart.

El primer viatger repatriat d'Austràlia per l'entrada en vigor de la nova llei de bioseguretat ha estat un jove espanyol que volia entrar al país amb envasos de Pernil, xoriço i llom ibèric. Multa de 3.300 dòlars australians.

Una cadena de supermercats holandesa ha creat una "caixa lenta" per als clients que volen xerrar una estona aprofitant que van a fer la compra. És una mesura per paliar la soledat, sobretot de la gent gran, i és un èxit: ja arriba a 200 botigues.

Tapas Sandilya, un home vidu de l'Índia, trobava molt a faltar la seva dona i va decidir pagar 2.800 euros per crear-ne una rèplica de silicona a mida real. En té cura, la pentina i la deixa seure al seu lloc preferit del sofà.

Twitter (@FCBarcelona_cat)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Mirada pròpia

Only good news

per Víctor Porres

Foto: Pexels

Envair Walter Matthau a la banqueta i que comenci a escalfar per la banda Matthew McConaughey, però, compte, el d'abans de *True detective*. S'ha acabat el mal humor i el pessimisme. Visca l'eufòria, però no la conduïda per TV3, sinó aquella exultació *outdoor* que portava els *hippies* amb DO Califòrnia a agafar-se de la mà i baixar muntanya avall fent saltirons i saludant el sol. Aquest és el meu propòsit per a l'any nou, que ja està a la cantonada murmurant amb to desafiant "a qui no vol brou, tassa plena".

Portem un 2022 molt tòxic, ple de desgràcies, mal ambient i crispació. I, si no, pregunteu-ho a Matías Prats, que fins i tot està perdent l'efecte *Kame Hame Ha* dels seus acudits davant el pèrfid atac de les notícies escabroses. Per això, cal fer la volta al mitjà i omplir el mig got buit encara que sigui amb la limitada efervescència de l'esperança o amb un raig d'inconsciència.

Fora les males notícies sobre guerres, pandèmies, torsos trobats al contenidor, divorcis de famosos o segrests de lloros. A partir d'ara, només *good news*, que, malgrat que costi de creure, n'hi ha si ets capaç d'abstraure't del bombardeig informatiu i passar el sedàs a la recerca d'un bri lluent de bon rotllo entre tanta notícia fangosa.

D'acord, fa basarda veure que el Tricicle s'acomia-da, que Serrat plega i que Rosa Díez torna, però hi ha llum al final de túnel i no és el centelleig de Snoop Dogg fumant-se un porro. Hi ha molts exemples que demostren que –ara sí– tot anirà bé, però, per no provocar una sobredosi d'endorfines, només n'anomenaré tres de molt recents: 1) un fàrmac contra el càncer de pàncrees creat a casa nostra –el medicament, no la malaltia– aconseguix frenar tumors avançats; 2) un grup de científics nord-americans han aconseguit produir una fusió nuclear capaç de generar energia neta, barata i potencialment inesgotable; i 3) l'Àrea Metropolitana de Barcelona invertirà 50.000 euros per ensenyar adults a anar en bicicleta. Ho veieu? No era tan difícil!

He buscat a AliExpress un aparell amplificador de bones notícies, però es veu que encara no l'han inventat, així que haurem de seguir fent la recerca en mode ma-

nual. O potser la solució no és discriminar allò que et posa de mala lluna, sinó intentar ser immune a base de rebre males vibracions fins que al teu cos li rellisqui. Si, als països nòrdics, els pares deixen els seus bebès fent la migdiada al carrer a -10 o a -15 graus perquè s'acostumin a dormir en qualsevol entorn i evitar que es contagiïn dels refredats d'altres nens, també podríem passar-nos el dia llegint OK Diario, veient Trece TV i escoltant la COPE per enfortir el nostre sistema immunitari independentment de si la cosa està realment fatal o no. *iNo hay dolor!*

Sempre he admirat aquell senyor assegut sota un para-sol enmig del caos que sortia a la portada del disc *Crisis? What Crisis?* de Supertramp. Potser el món s'enfonsa, però ser feliç és una actitud. Per favor, permeteu-me ser un Sim gaudint d'un còctel dins del jacuzzi encara que a la cuina hi hagi una plaga de mosques sobrevolant caixes de pizza mig plenes i l'autobús que porta a la feina estigui a punt de marxar.

Qui practica a la perfecció l'art de l'abstracció és Elon Musk: si uns periodistes parlen malament d'ell a Twitter, bloqueja els seus comptes encara que treballin a The New York Times, a The Washington Post o a la CNN i, morta la cuca, mort el verí. Això és tan arriscat com si, posats a imaginar ingerències, uns jutges pretenguessin derogar una llei abans que s'hagi aprovat. O que un inspector de treball posi una multa per sexista a un forner per penjar un anunci laboral demanant un mestre pastisser i dependents.

El meu desig és que aquest Nadal no siguem el Grinch enfadat amb el món, ni comencem l'any com Michael Douglas acaba a *Un dia de furia*. És millor que –malgrat el mal temps– rememorem aquella mítica escena de la pel·lícula *Avanti!* en la qual els dos protagonistes es relaxen banyant-se despullats a la mateixa platja que ho feien els seus respectius pare i mare, sense que els afecti el cúmul de despropòsits que han patit des que han arribat a l'hotel. En aquell precís moment és quan preguntes que el pobre Jack Lemmon sigui afortunat almenys per un breu instant, sense que cap Walter Matthau li faci la guitza.

“

Cal fer la volta al mitjà i omplir el mig got buit encara que sigui amb la limitada efervescència de l'esperança o amb un raig d'inconsciència. A partir d'ara, només 'good news', que, malgrat que costi de creure, n'hi ha si ets capaç d'abstraure't del bombardeig informatiu

”

Flaixos

@marta_ferrerg: No estem apreciament prou la Lewandowska portant les filles a veure CATALUNYA EN MINIATURA. La millor primera dama que hem tingut mai.

@agus_left: En un 365 [una cadena de cafeteries], una de les treballadores ha dit "adiós, guapo" i ens hem girat 23 tios dient "adeu".

@BelOlid: Crec que reconèixer que una persona de 22 no té l'experiència vital d'una de 35 i que és fàcil que a la relació estigui en posició feble no és paternalista.

Per a les dones atrapades en el **tràfic de persones**,
la diferència entre la llibertat i l'esclavitud
està en el teu suport.

Ajuda'ns a salvar les seves vides.

DONA ARA

AMB EL TEU SUPORT PODEM
RESCATAR A NOIES ATRAPADES
EN EL TRÀFIC DE PERSONES
I L'EXPLOTACIÓ SEXUAL

#rompeconlatrata

**SONRISAS
DE BOMBAY**
TRANSFORMANDO FUTUROS

sonrisasdebombay.org

L'Ajuntament ofereix a vuit joves la seva primera feina

OCUPACIÓ ▶ L'Ajuntament contractarà vuit joves durant el període d'un any perquè adquireixin la primera experiència professional a l'administració pública, així com competències i habilitats socials i professionals.

El consistori busca perfils molt concrets. Són el de pintor, electricista, fuster, tècnic auxiliar de manteniment i via pública, tècnic de rehabilitació, administratiu gestor d'informació d'activitats (GIA), tècnic auxiliar d'assessorament energètic i gestor de xarxes socials.

L'alcalde, Jaume Oliveras, preguntat per *Línia Nord*, ha emmarcat aquesta iniciativa "com una més de les accions que es porten a terme des de fa anys per potenciar l'ocupació juvenil al municipi". Oliveras destaca que des del 2016 s'han posat en marxa 16 plans vinculats a joves en pràctiques, i remarca la col·laboració del consistori en la contractació d'alumnes de Formació Professional amb l'Institut Maremar.

L'Ajuntament ha rebut una subvenció de 225.000 euros. Foto: Viquipèdia

La contractació serà possible gràcies al Programa de primera experiència professional en les administracions públiques, en el marc del 'Pla de recuperació, transformació i resiliència', finançat pels fons Next Generation de la Unió Europea.

L'Ajuntament del Masnou ha rebut una subvenció de ga-

irebé 225.000 euros provinent d'aquests fons per destinar a la contractació dels vuit joves.

En aquesta línia, l'alcalde Oliveras ha valorat que l'accés del jovent al món laboral ha millorat al Masnou. "Respecte del 2021, l'any passat l'ocupació juvenil va augmentar un 7,5%", ha assegurat el batlle.

Oberta la inscripció per optar a un dels pisos d'U d'Octubre

HABITATGE ▶ Ja es pot demanar cita per inscriure's com a sol·licitant de la promoció d'habitatges protegits (HPO) que s'estan construint a la plaça de l'U d'Octubre, i que s'adjudicaran només en règim de compra.

Les persones interessades han de lliurar la sol·licitud de manera presencial, amb la documentació requerida, el dia i hora concertats. Les cites es

programaran entre el 23 de gener i el 3 de març.

L'entrega del formulari i la documentació requerida es pot fer a l'oficina local d'habitatge. A banda, cal haver-se inscrit prèviament al Registre de Sol·licitants d'HPO de Catalunya.

Les persones que compleixin els requisits entraran a les llistes de sol·licitants. Tindran prioritat les que resideixin al Masnou.

Estalvi energètic de més de 46.000 euros en un any

ENERGIA ▶ El Servei d'assessorament energètic (SAE) va arrencar el gener de l'any passat per donar suport per estalviar energia, abaratir factures i fer tràmits amb les companyies subministradores. Un any després, el balanç del servei segons l'Ajuntament ha estat "molt positiu".

Es van atendre 421 persones, amb consultes relacionades, principalment, amb temes de facturació i contractació amb

les diverses empreses subministradores. En total, el consistori calcula que l'estalvi econòmic dels casos que han estat assessorats pel SAE ha estat de prop de 46.300 euros en els seus subministraments.

Un 40% del total d'atencions han estat derivades directament des dels Serveis Socials municipals. S'estima que la meitat dels casos atesos es trobaven en situació de vulnerabilitat.

No hi donis més voltes.

Millors assegurances a millors preus a Fénix Directo

TERCERS
des de
200€

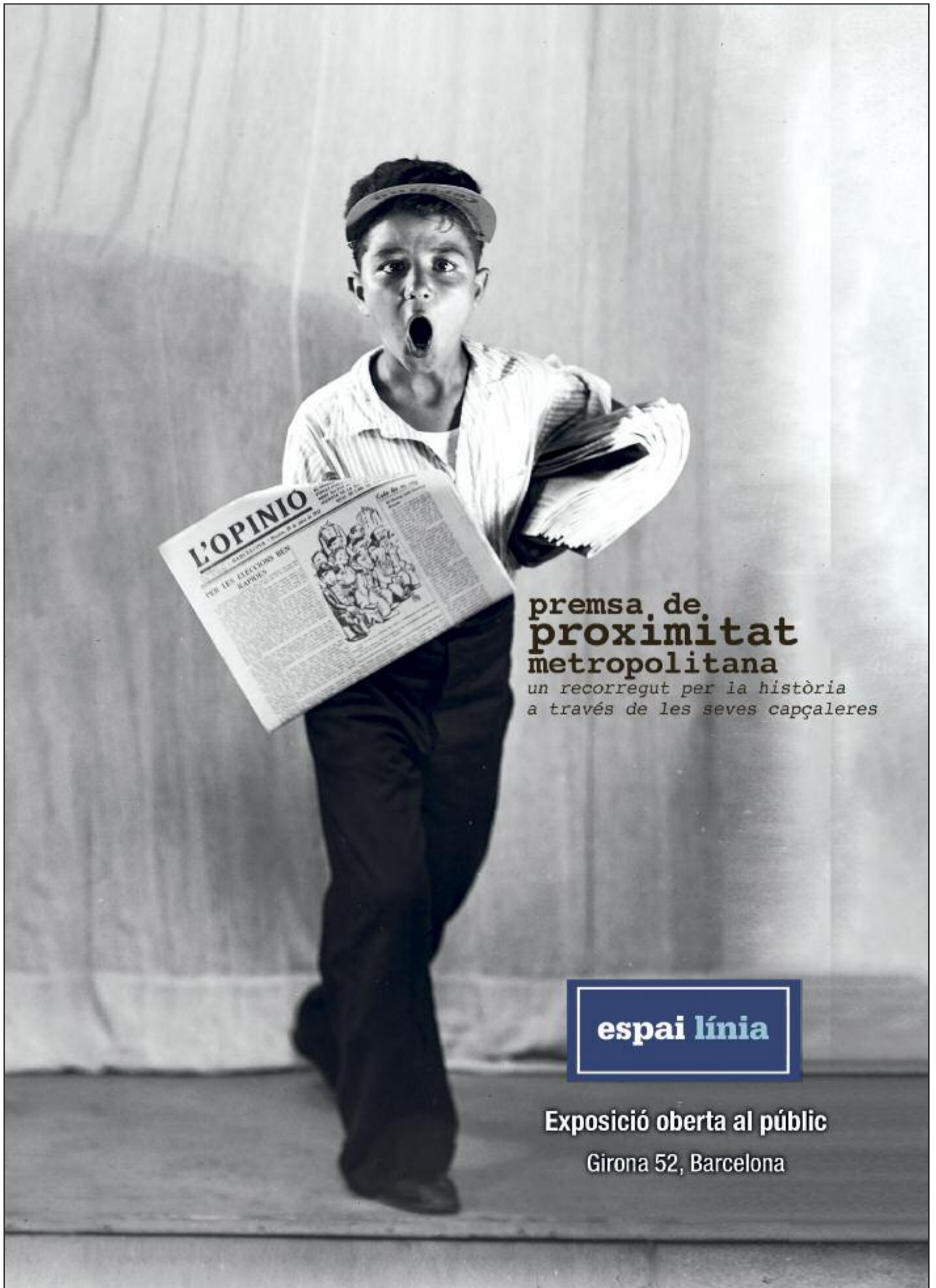
Citroën DS4-1.6 VTI 120 Design SP 120CV.
Preu anual orientatiu amb bonificació.

Truca al
902 44 76 44

FÉNIX DIRECTO

Segur que sí

premsa de
proximitat
metropolitana
*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

Des de Sant Adrià de Besòs només són vint minuts. Des de Cornellà, Santa Coloma o l'Hospitalet de Llobregat, una mica més de trenta. Des de Badalona no arriba a la mitja hora. Des del centre de Sant Boi en són una mica més de 35. El temps de recorregut en transport públic que hi ha entre aquestes ciutats metropolitanes i el Palau de la Generalitat, situat a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, no és gaire gran. És menys que el que cada dia triguen moltes persones del territori metropolità a arribar a la seva feina. Malgrat això, la distància no només és física. Com en el cas de la que hi ha entre els pobles i ciutats de la corona metropolitana i el centre del poder a Catalunya, pot ser mental –fins i tot espiritual– i enorme.

Se l'ha anomenat de moltes maneres: la perifèria, el pati del darrere, l'extraradi... Els municipis de la metròpoli sovint es queixen perquè des de la Generalitat no se'ls té prou en compte. "Els polítics juguen a l'hula-hoop amb el cinturó roig", afirma l'escriptor de Sant Adrià de Besòs Javier Pérez Andújar. Amb tot, cal preguntar-se si els municipis de la primera corona metropolitana estan infrarepresentats al poder del país. Al diari *Línia* hem fet una exhaustiva investigació de l'origen de tots els alts càrrecs –en conselleries, secretaries i direccions generals– que actualment hi ha a la Generalitat i de tots els homes i dones que han ocupat la presidència i les conselleries d'ençà que es va restablir la democràcia. Una vegada analitzats més de 420 perfils polítics, aquesta és la situació.

INFRA REPRESENTACIÓ?

Dels 270 actuals alts càrrecs de la Generalitat, al voltant del 60% han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda més enllà de la capital catalana i de la primera corona metropolitana, és a dir, la resta del país que no forma part administrativament de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). Així mateix, les persones directament vinculades a alguns dels municipis metropolitans que així ho especifiquin en les biografies que la Generalitat fa públiques quan es nomena un nou alt càrrec són molt poques. Parlem de no més d'una vintena de polítics, com Myriam Moysset, la directora de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, que tot i néixer al Baix Empordà fa més d'una dècada que viu a Viladecans, on ha estat regidora d'ERC. També en són exemples el director de l'Agència Catalana de Notícies, Iu Forn, que va néixer a Badalona, o la cap del Gabinet del conseller d'Educació, Gemma Español, que milita a ERC i que en la seva biografia afirma que ha viscut "entre els barris de Singuerlín, Cementiri Vell i Centre" de Santa Coloma.

La resta d'alts càrrecs estan vinculats o diuen que han nas-

Pocs alts càrrecs metropolitans han pujat per aquestes escales del Palau de la Generalitat. Foto: Generalitat

Perifèrics a la Generalitat?

Analitzem més de 270 alts càrrecs de l'actual Govern de la Generalitat i els 160 consellers i conselleres que han passat per la institució des del restabliment de la democràcia per determinar si la primera corona metropolitana ha estat històricament infrarepresentada en el centre del poder de Catalunya.

cut a Barcelona. Es produeix, per tant, una situació anòmala en la qual la capital catalana i tots els territoris que no formen part de l'Àrea Metropolitana de Barcelona acumulen més del 90% dels alts càrrecs. Tanmateix, a la perifèria metropolitana hi viuen dos de cada 10 habitants de Catalunya, i estem parlant de càrrecs que normalment es posen a dit i que, segons dades públiques, cobren uns 80.000 euros anuals de mitjana.

Aquesta tendència encara és més clara si tenim en compte l'origen històric dels consellers. Dels 160 que han passat per la Generalitat des del 1977 amb el Govern de Josep Tarradellas, 54 eren o són de Barcelona, 94 de la resta de Catalunya i només 12 de la primera corona metropolitana. N'és exemple d'aquests darrers Carme Figueras, que va ser consellera de Benestar i Família durant mig any el 2006 i que havia estat regidora a Molins de Rei du-

rant 20 anys; Meritxell Borràs, que va ocupar dues conselleries entre el 2015 i el 2017 i que va ser regidora a l'Hospitalet durant quasi dues dècades; Francesc Baltasar, que va ser conseller de Medi Ambient entre el 2006 i el 2019 i que abans havia estat alcalde de Sant Feliu de Llobregat; o Oriol Junqueras, que previ pas pel Govern de la Generalitat va ser alcalde de Sant Vicenç dels Horts. Alhora, la gran majoria de consellers de la perifèria metropoli-

tana ho van ser durant els mandats de Pasqual Maragall i José Montilla, ambdós del PSC.

Finalment, si a les dades ens referim, cal remarcar que en l'àmbit de les conselleries, l'actual executiu d'ERC no té cap persona nascuda al cinturó metropolità.

OBLIDATS?

Tenint en compte aquestes xifres, seria molt fàcil inferir que la Generalitat té oblidats els municipis de la corona metropolitana. Mal-

President metropolità

● Tot just despuntaven els primers rajos de sol quan José Montilla va veure per primera vegada Barcelona. Havia viatjat amb el seu pare des de la regió de Córdoba amb autocar. Tot i que els anys 70 la majoria de persones andaluses que decidien establir-se a Catalunya viatjaven en tren, els dos Montilla van preferir venir per carretera. “No hi havia les autopistes que hi ha avui i va ser un viatge llarg”, explicava l'expresident en una entrevista a *Línia*. José Montilla tenia aleshores 16 anys i no es podia arribar a imaginar que algun dia ocuparia la

vertir en alcalde de Cornellà, però seria l'any 2006 quan ocuparia el càrrec de més responsabilitat de la seva carrera. “No hi ha res més important que presidir el teu país, però si parlem de satisfacció, em quedo amb l'alcaldia”, confessa ara Montilla.

Que aquell noi andalús que amb 16 anys va marxar del seu poble cap a Catalunya arribés anys després a la Generalitat no va agradar a tothom. Aquest és un comentari que es pot trobar en un diari generalista d'aleshores i que deia el següent: “Ja hem vist, a còpia d'anys, les polítiques d'a-

Montilla reconeix que presidir el país va ser el més important de la seva carrera, però pel que fa a la satisfacció prefereix l'etapa com a alcalde de Cornellà

cúspide del poder de Catalunya. Amb el seu pare es van instal·lar a les Planes de Sant Joan Despí, molt a prop del barri del Padró, on vivia una germana de l'àvia del jove. Diu que estava il·lusionat amb el canvi de vida perquè pensava que li podria donar oportunitats laborals. Treballava al matí i estudiava a les nits, i encara tenia temps de participar en grups clandestins d'extrema esquerra que va abandonar abans de la mort de Franco per afiliar-se al PSUC.

Va casar-se i, com que ella era de Cornellà, se'n va anar a viure en aquesta ciutat metropolitana. Era l'any 79 i Montilla era regidor del poble del costat, Sant Just. El 85 es va con-

questa *xusma* als pobles del Baix Llobregat i del Barcelonès; una veritable croada per arraconar els vestigis de cultura pròpia”. Malgrat els atacs, quan recorda el seu pas per la Generalitat, Montilla hi treu ferró. “Eren crítiques d'un sector de la població catalana que existia i que continua existint, però en termes generals em vaig sentir molt estimat”.

Més d'una dècada després de ser president, Montilla reconeix que li agrada caminar. Sobretot per Collserola a primera hora del matí. Potser busca tornar al record de l'albada que va veure en arribar a Barcelona. Ell és l'exemple que demostra que la Generalitat també la pot coronar la metròpoli.

grat això, el sociòleg i ara alt càrrec del Govern Xavier Godàs es resisteix a assumir aquesta tesi. “En el meu cas, veig com des de Drets Socials el territori metropolità és una prioritat”, afirma. A més, Godàs considera que algú que no té vinculació amb aquest territori pot entendre les seves necessitats i l'anomenat “fet metropolità”. Es tracta d'aquells elements que històricament han definit la rodalia de Barcelona, com per exemple la concentració de barris empobrits o els alts nivells de migració. “Actualment, el que definia l'àrea metropolitana de Barcelona com un fet singular també ho trobem en altres territoris que tenen problemàtiques semblants, com alguns barris de Girona, de Manresa o del Maresme”, diu per afegir que potser caldria més aviat parlar de “regió metropolitana”. Amb aquest concepte, Godàs fa referència al gran territori que agrupa cinc milions d'habitants i que supera els límits de l'AMB per englobar 160 dels 947 municipis que té Catalunya.

Per la seva banda, el que va ser regidor de Badalona amb Convergència i Unió i secretari general de Territori i Sostenibilitat entre el 2016 i el 2021, Ferran Falcó, tampoc considera que

la Generalitat tingui oblidada la metròpoli. “El pressupost de salut o d'educació depèn del tot de la Generalitat, i jo no veig que hi hagi una infrarepresentació”, diu. “A més, el 51% del pressupost de transport del territori depèn de la Generalitat”, afegeix. Dit això, Falcó considera que la metròpoli s'ha sentit menystinguda per dos motius. “És probable que la Generalitat no hagi sabut explicar a la població de l'àmbit metropolità la seva tasca al territori perquè moltes de les coses que fa són a través de consorcis”, argumenta. A més, l'exregidor badaloní creu que des de fa temps hi ha hagut una “intencionalitat partidista” de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana. “La lògica partidista que té sentit per als mateixos partits no està confirmada pels números, que ens diuen que la metròpoli no està oblidada”, sentència.

LA DICOTOMIA CIU-PSC

Més enllà de si la Generalitat té o no en compte la corona metropolitana, queda per resoldre per què el nombre d'alts càrrecs d'aquest territori és baix. Això té a veure amb la manera com es va conformar la democràcia al nos-

Més del 60% dels alts càrrecs que hi ha avui dia a la Generalitat han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda fora de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB)

“Hi ha hagut una intencionalitat partidista de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana de Barcelona”

tre país després de la dictadura. CiU era un partit instal·lat a la Catalunya no metropolitana i que es movia en l'eix nacional, mentre que el PSC, eminentment urbà, es va erigir en una formació que basava la seva estratègia en l'eix de progrés.

És normal que el gran gruix de consellers de la Generalitat metropolitans els trobem en els Governos de Maragall i Montilla, mentre que durant el pujolisme o els executius d'Artur Mas aquesta mena de perfils brillin per la seva absència. Falcó explica que els partits que arriben a la Generalitat nodreixen les altes esferes de poder amb els seus quadres municipals. “Una vegada tens regidors en un municipi i has construït equip allà, pots desenvolupar carreres professionals a la política general”, afirma. “En realitat, ser o néixer a l'àrea metropolitana de Barcelona no és un obstacle en si, però has de tenir gent al territori per assumir els alts càrrecs”, diu. D'aquesta manera, si el PSC era fort a la metròpoli, un cop a la Generalitat feia escalar els seus quadres locals al Govern català. En canvi, si CiU no tenia tant pes en aquest territori, per molt que volgués no podia tenir alts càrrecs d'aquí. “S'ha de construir des de

sota, i com més presència i, per tant, regidors té un partit, més gent s'hi apunta i més gent podrà acabar desenvolupant tasques en alts càrrecs”, considera Falcó.

EL MODEL ERC

És possible que ERC superi aquesta dicotomia? Tres noms escenifiquen millor que ningú l'estratègia que vol fer trontollar el sistema CiU-PSC. Tardà, Junqueras i Rufián són l'exemple d'aquest model de *partit atrapa-ho tot* que vol situar-se tant en l'eix nacional com de progrés. “Fa 10 anys que ERC ha mirat d'implantar-se de forma uniforme al país”, diu Godàs per afegir que avui dia la seva presència en certs espais de la metròpoli “està assegurada”. En termes similars s'expressa Falcó quan considera que ara que aquesta formació té presència municipal metropolitana podrà fer que els seus quadres tinguin “carreres professionals a l'alta política”. Caldria veure si aleshores realment s'acabarà amb la infrarepresentació de càrrecs metropolitans a la Generalitat.

Un reportatge d'Albert Alexandre

L'alcalde Rafa Navarro va anunciar el dia 18 a Premià Mèdia una "inversió milionària" en la instal·lació de plaques fotovoltaïques a les teulades dels equipaments municipals que ho permetin. També estudien pactes amb comunitats privades per ampliar l'estalvi.

Demanen que el CAP recuperi totes les especialitats mèdiques

SANITAT ▶ Arran de la pandèmia, i per evitar contagis, molts Centres d'Atenció Primària (CAP) i ambulatoris del país van redistribuir les especialitats mèdiques que atendien.

Un cop superats els moments més delicats de la pandèmia, i sense perill de col·lapse dels centres sanitaris, els CAP tornen, a poc a poc, a oferir els mateixos serveis de què disposaven abans del març de 2020.

No és el cas, però, de l'ambulatori de Premià de Mar. Entre d'altres, l'arribada de la Covid-19 es va endur els serveis d'oftalmologia, cardiologia, traumatologia i otorrinolaringologia. Ara, gairebé tres anys després, els veïns demanen al departament de Salut que l'ambulatori recuperi aquests serveis.

La iniciativa és fruit de la col·laboració entre l'Associació de Veïns del Barri de Santa Maria-Santa Anna-Tió, juntament amb el sindicat premianenc CNT i la Marea Pensionista local. Tots plegats van fer públic un co-

El CAP va perdre especialitats amb la pandèmia. Foto: Arxiu

municat el passat dia 16 de gener. Han creat una plataforma anomenada 'Comissió per la Sanitat Pública de Qualitat', que està oberta a tothom que s'hi vulgui sumar. La comissió durà a terme el calendari de mobilitzacions. Les primeres accions de protesta estan previstes el dia 25 de gener a davant del CAP de

Premià de Mar, i l'endemà, dia 26, al CAP del barri del Cotet.

A banda, els impulsors de la campanya també demanen que el CAP Víctor Català de Premià de Dalt disposi d'un servei d'urgències i de més metges especialistes, ja que els veïns han de canviar sovint de poble per visitar segons quins especialistes.

La recollida d'aliments mostra un augment de la desigualtat

POBRESA ▶ El centre de distribució solidària d'aliments (DISA) ha fet públiques les dades relatives a l'any 2022.

Els registres demostren com durant l'any passat va augmentar, no només la desigualtat social, sinó també l'entrada d'aliments a les entitats socials que els reparteixen entre qui els necessita. Uns aliments que sobretot provenen del Banc d'Ali-

ments i de campanyes com el Gran Recapte.

En concret, el DISA ha començat l'any 2023 atenent 1.056 famílies, que equivalen a 3.058 persones de Premià de Mar i Premià de Dalt. En declaracions a *Premià Mèdia*, el coordinador del DISA, José Manuel Barreto, va assegurar que l'any 2016, quan va arrencar DISA, s'atenien unes 600 famílies.

Fer vela perquè els alumnes coneguin millor el mar

EDUCACIÓ ▶ El projecte 'Esport Blau Escolar' es desenvoluparà al municipi fins a l'any 2025, tal com van acordar just abans d'acabar l'any l'Ajuntament i la Federació Catalana de Vela.

El projecte, que està adreçat als estudiants de cinquè de primària de les escoles del municipi, comporta la pràctica de l'esport de la vela, per "potenciar la cultura del mar i treballar els valors associats", informa l'Ajun-

tament. El conveni el van signar l'alcalde, Rafa Navarro, i el president de la Federació Catalana de Vela, Xavier Torres.

'Esport Blau Escolar' és un projecte de la Generalitat, que consisteix en 10 sessions anuals. Una primera sessió impartida al centre escolar, quatre sessions de vela lleugera col·lectiva, quatre més de vela lleugera doble i individual, i una última de caràcter lúdic, en una escola de vela.

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA* incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, *Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

VilassArt organitza per primera vegada un taller de còmic, que començarà el 3 de febrer i es durà a terme tots els divendres a la tarda. Està pensat per a majors de 12 anys i s'hi ensenyaran els fonaments del còmic, la composició de pàgina, dibuix, tinta i color.

Instal·len un mural de Pilarín Bayés a la façana del mercat

ART ▶ Des del divendres 20 de gener, un gran mural dibuixat per l'artista Pilarín Bayés llueix a la façana del mercat de Sant Joan. Els operaris van necessitar dos dies de feina per poder instal·lar el mural, que té unes dimensions considerables: fa vuit metres de llarg per dos metres d'altura, i està elaborat amb gres porcellànic.

Les il·lustracions de Pilarín Bayés rescaten el passat agrícola de la vila, amb el cultiu de la patata i la floricultura, però també el passat mariner.

El mural recrea elements, fets i indrets relacionats amb la història de Vilassar de Mar, amb el peculiar estil de la dibuixant i ninotaire. Per exemple, hi ha representats els tres sectors de la Festa Major: els pagesos, els mestres d'aixa i els pescadors-contrabandistes.

També hi tenen protagonisme els edificis i llocs emblemàtics com ara la Torre d'en Nadal, les típiques cases de cos, l'església, el mateix mercat municipal,

Dos operaris treballen en la instal·lació del mural, el dia 19. Foto: Ajuntament

la Sènia del Relloge, la Biblioteca Municipal, l'Ajuntament, Can Bisa, l'Ateneu, la portalada del cementiri municipal, el Museu Monjo, la Cooperativa Obrera, les casetes de pescadors o el Casal de Curació, entre molts altres detalls. A banda, hi ha representades expressions culturals i tradicionals com els cap-

grossos o el drac Cremavila, i també referències a entitats del poble tant culturals com esportives. Esdeveniments com el Festival de Titelles Firobi o la penjada de l'ase Innocenci del campanar de l'església també tenen el seu espai al mural, així com elements de la gastronomia, com ara el vermut.

Les minideixalleries recullen 800 quilos de residus en un any

SOSTENIBILITAT ▶ Les cinc minideixalleries urbanes de residus especials que hi ha al municipi van recollir 801 kilograms de residus durant 2022.

Per a l'Ajuntament, és una dada a valorar "molt positivament", més encara si es té en compte que aquestes minideixalleries recullen petits residus domèstics que, tot i pesar molt poc, poden contaminar molt el

medi ambient si no es reciclen adequadament.

Es tracta d'objectes que necessiten separar-se dels contenidors més habituals (plàstic, cartó i vidre), com ara els CD, els cartutxos d'impresora, les bombetes o les piles. En aquest darrer cas, per exemple, una pila que pesa només un gram pot contaminar de mercuri l'aigua de tota una piscina olímpica.

Gran festa de l'Associació Cívica i Social de la Gent Gran

ENTITATS ▶ L'Associació Cívica i Social de la Gent Gran de Vilassar de Mar arriba als 35 anys aquest 2023 i, per celebrar-ho, va organitzar un acte especial el passat dia 20, al Centre Cívic del Passeig. A banda de pica pica i ball, la celebració també va servir per recordar les activitats fetes per l'associació des que es van reobrir les portes del Centre Cívic del Passeig l'octubre de l'any passat. La Regidoria de

Gent Gran, per la seva banda, participa de la celebració amb una jornada de portes obertes a les activitats d'anglès, belles arts, hipopressius i ioga, entre els dies 23 i el 27 de gener.

"És un orgull per a l'entitat la celebració i commemoració del 35è aniversari de l'associació", va afirmar el president de l'Associació Cívica i Social de la Gent Gran de Vilassar de Mar, Joan Ferrés Mataró.

AQUEST NADAL, MÉS QUE MAI

LA MÀGIA LA POSES TU

PERQUÈ LA TEVA IL·LUSIÓ POT FER REALITAT PROJECTES FASCINANTS.
UNEIX-TE A LA FUNDACIÓ VICENTE FERRER.

900 111 300

fundacionvicenteferrer.org

Vicente Ferrer

Transforma la societat en humanitat

"Ambició. Desit. El Mago Puj"

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves reformes amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

Finançament subjecte a l'aprovació
de l'entitat financera corresponent

 badagres

www.badagres.com

El Consell Comarcal del Maresme comença 2023 amb un pressupost aprovat de gairebé 55 milions d'euros. Els comptes van tirar endavant al darrer Ple de 2022 amb els vots favorables d'ERC i JxCAT, els vots contraris del PSC i les abstencions de CUP, ECG i C's.

El Maresme reduirà la factura energètica en dos milions

ENERGIA ▶ En un context en què la pujada del preu de la llum ha afectat l'economia dels ciutadans i també de les administracions municipals, la Diputació ha presentat un pla de xoc per reduir la factura energètica.

El ple de la Diputació va aprovar a finals del mes de desembre una línia d'ajuts de 50 milions d'euros per finançar projectes d'energia verda als municipis de la província. D'aquests, 6,6 milions es destinaran als municipis del Maresme.

Amb aquests diners es finançarà la instal·lació de plantes fotovoltaïques, calderes de biomassa i es millorarà l'eficiència de l'enllumenat públic amb LED. Els projectes de millora s'executaran principalment enguany, tot i que alguns ja estan en marxa i altres s'engegaran el 2024.

A la comarca, les ajudes ascendiran a gairebé 7,4 milions d'euros i serviran per reduir en més de 2,1 milions d'euros la factura energètica anual dels municipis. A banda, la Diputació informa que s'aconseguirà un es-

Un moment de firma per a l'aprovació de les ajudes. Foto: Diputació

talvi energètic equivalent al consum de 765 llars durant tot un any. Tot plegat, suposarà un estalvi anual d'emissions d'efecte hivernacle de més de 2.600 tones de diòxid de carboni, només a la comarca del Maresme.

Pel que fa a tota la província, el programa beneficiarà 147 municipis, que han formulat 256 peticions. D'aquestes, 149 corresponen a energia fotovoltaica, 63

a enllumenat públic, i 44 a calderes de biomassa.

El diputat d'Acció Climàtica de la Diputació, Xesco Gomar, va declarar durant la presentació del pla que aquesta és "la primera acció d'implantació massiva de renovables a Catalunya".

A més a més, va remarcar que aquest tipus d'ajuts seran regulars, ja que "la temàtica genera consensos polítics".

Dos anys després, torna la festa de Sant Antoni Abat

VILASSAR DE DALT ▶ Després de dos anys d'aturada per la pandèmia, el poble ha tornat a sortir al carrer per celebrar com es mereix una de les festes més tradicionals i lluïdes, Sant Antoni Abat, que ja compta amb més de 300 anys d'història.

No hi van faltar els Tres Tombs, l'acte que consisteix a fer una cercavila de carros i animals i fer tres tombs a la població, passant per l'església.

Convoquen les audiències de barri de nou

ALELLA ▶ L'Ajuntament convoca la ciutadania a les audiències públiques de barris. Les sessions es faran de forma presencial la primera quinzena de febrer i tenen per objectiu conèixer de primera mà les necessitats, inquietuds i suggeriments de la ciutadania vers el seu entorn més proper. També es donaran detalls de les inversions i actuacions previstes al conjunt del municipi durant 2023.

El Ple aprova el reglament intern de la Policia Local

PREMIÀ DE DALT ▶ Els Reglaments interns de la Policia Local, però també el seu armament, van quedar aprovats al Ple del dia 16 de gener. Un altre punt destacat va ser la presa de possessió del nou regidor de la Crida, Víctor Pérez, qui substitueix en el càrrec a Carlos Garcia Ábalos, que havia renunciat com a regidor d'aquesta formació política en el ple del passat 19 de setembre de 2022.

Els vehicles de la Policia Local, ara més sostenibles

CABRERA DE MAR ▶ A les mesures desenvolupades fins al moment per l'Ajuntament de Cabrera de Mar per a reduir les emissions de CO₂ al municipi, ara se suma l'adquisició de nous vehicles a la flota de la Policia Local, que reduiran l'ús de combustibles fòssils. En concret, el consistori ha adquirit un vehicle 4x4, un Ford Kuga 2.5 híbrid, i dues motocicletes 100% elèctriques, Zero DS 14.4.

L'Arxiu. Foto: Consell Comarcal

El Consell Comarcal contracta sis persones trans per un any

OCUPACIÓ ▶ El Consell Comarcal del Maresme tira endavant, per primera vegada, una convocatòria per contractar durant un any sis persones transgènere. Les feines que faran seran de caràcter administratiu a l'Arxiu Comarcal del Maresme i als serveis comarcals d'Atenció LGTBI i d'Igualtat.

També rebran una formació transversal de 60 hores per reforçar les seves competències i

un acompanyament específic individualitzat.

La contractació es farà en el marc del programa Treball i Formació del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya. Es tracta d'un programa encaminat a millorar l'ocupabilitat de persones en situació d'atur. En especial, d'aquelles persones que tenen més dificultats per accedir al mercat laboral i, per tant, major risc d'exclusió social.

Teià plora la mort del dibuixant Toni Batllori

TEIÀ ▶ El ninotaire i humorista gràfic Toni Batllori tenia fixat el seu domicili a Teià i era el responsable del Fons Batllori, que custodia i divulga la figura i l'obra del seu pare, el dibuixant Antoni Batllori Jofré. Des d'aquest espai, Batllori s'encarregava de dinamitzar cada any un taller de còmic adreçat als estudiants 6è de l'Escola El Cim i de 2n d'ESO de l'Institut Turó d'en Baldiri.

Més eines per tractar l'ansietat i la depressió

CABRILS ▶ El CAP organitza un grup psicoeducatiu per a veïns que pateixin trastorn d'ansietat o depressió lleu o moderada. Les reunions del grup es començaran a dur a terme a partir del dia 26 de gener, i es realitzaran els dijous a la tarda. Seran 10 sessions, que dinamitzarà Mariona Riera, referent en benestar emocional. Per participar-hi, cal consultar el vostre metge.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

El destí de Josu Rodríguez

» L'exjugador del CD Masnou vol pujar a Segona RFEF amb la UE Sant Andreu, on viu la tercera etapa
 » "Mai m'hauria imaginat que tornaria al club on he estat millor en l'àmbit amateur", confessa, orgullós

Toni Delgado
EL MASNOU

"Quan entro al camp, em transformo: només vull guanyar i ajudar l'equip al màxim. Al final de quasi cada partit acabo demanant disculpes al col·lectiu arbitral perquè soc molt pesat. M'han tret moltes targetes grogues per protestar perquè em costa controlar les emocions. És la meua manera de competir", reconeix Josu Rodríguez (Barcelona, 1990), davanter de la UE Sant Andreu.

Coach i amb un màster en Psicologia Esportiva, coneix perfectament diferents tècniques per relaxar-se en "moments de tensió absoluta", com ara comptar fins a cinc, cordar-se les botes o pactar una paraula clau amb qui dirigeixi l'equip o algun company perquè la pronuncïin quan el vegin nerviós. "A vegades cap rutina és efectiva perquè les emocions no són una ciència. A poc a poc, les controlo millor, però no prou, és clar", afegeix Rodríguez, sempre autocrític i ambiciós.

Fora dels terrenys de joc no té "la mala llet" de quan competeix. Mai, però, deixa de ser sincer ni de dir les coses bones i dolentes a la cara, i li encanta ser agraït amb qui l'ha fet créixer, com ara Xavi Lucas, el psicòleg del primer equip del CE Europa en el primer curs de Rodríguez amb els grans.

Cada dijous el jugador entrava al despatx de Lucas "fotut i cabrejat" perquè no jugava gens. Només ho va fer uns 57

minuts en tota la temporada. "Amb el temps, vaig adonar-me de com van ser de productives les xerrades. El salt de juvenil a Tercera Divisió sempre és difícil i abans el nivell era més alt", enraona l'entrevistat, que recorda que la seva primera pilota era "blanca i molt dura, i de la marca Tango [d'Adidas]".

Amb cinc anys els pares van apuntar al barceloní a l'Escola de Futbol del CE Europa, l'entitat on es va formar. Fins a cadet de segon any jugava de lateral i el seu primer any de juvenil el va dirigir Marc Fernández, que va començar a posar-lo de mitjapunta i extrem.

ELS DUBTES

Malgrat que Rodríguez era un dels cinc o sis jugadors que havien pujat al juvenil, el curs anterior no havia tingut molt de protagonisme al cadet A i dubtava sobre el seu futur al futbol. L'entrenador li va assegurar que, si feia les coses que havia de fer, com no perdre tantes pilotes als entrenaments i deixar-se l'ànima, arribaria a Segona B o a Tercera Divisió.

"Jo no m'ho creia i el temps li ha donat la raó al bo d'en Marc Fernández. Si parlessis amb tots els meus companys d'aquell juvenil C del CE Europa, segur que et dirien que el seu millor any de formació va ser amb el Marc i el Dídac, l'ajudant i preparador físic. Bé, tots dos són preparadors físics", relata el davanter.

Com que necessitava jugar i créixer, després del CE Europa, on més tard tornaria per ser entrenador del futbol base, va fitxar pel

Josu Rodríguez celebrant un gol. Foto: Judit Andreu/UE Sant Andreu

CD Masnou de Claudio Festa: "Vam salvar la categoria a falta de dues jornades i vaig jugar molt. Una experiència enriquidora".

"El destí s'ha portat molt bé amb mi perquè tinc una família increïble i he pogut jugar en algunes de les entitats més importants de Barcelona. Mai m'hauria imaginat que tornaria al club on he estat millor en l'àmbit amateur", confessa Rodríguez, que compagina la coordinació d'activitats extraescolars i de menjador del Col·legi Montserrat, a Sarrià, amb la seva tercera etapa a la UE Sant Andreu.

A la primera va competir dos anys a Segona B, amb una temporada inicial amb protagonisme, aixecant la Copa Federació i amb la classificació per a la Copa del Rei, i una altra amb me-

nys confiança dels entrenadors [primer Patxi Salinas i després Martí Cifuentes] "segurament perquè jo feia algunes coses malament o no els agradava la meua manera de jugar".

Com que la UE Sant Andreu no el va voler renovar, el davanter va fitxar pel Cerdanyola FC de Toni Carrillo, "un bon entrenador que és sincer i que vol que milloris". "A la primera volta ens va costar i la segona va ser excel·lent", recorda. Aquell curs Rodríguez havia estat també coordinador de futbol 7 del CE Júpiter, on la següent temporada va compaginar aquesta funció amb la de jugador: "Malgrat gaudir molt i ser el meu millor any en gols i assistències, vaig acabar el curs esgotat perquè em passava al club

des de les 4 de la tarda fins a les 11 de la nit. No desconnectava".

L'entrevistat necessitava un repte nou i va tornar a l'FC Vilafranca, amb el qual va jugar els play-offs, i després ja va començar el seu segon període a la UE Sant Andreu, on guanyaria la Copa Catalunya: "Vam intentar pujar a Segona B tres cursos i, com que no vam aconseguir l'objectiu col·lectiu i personal, vaig decidir continuar el meu camí al Terrassa FC, amb un ascens a Segona RFEF [Tercera Divisió] i jugant a la Copa del Rei contra el Valencia CF".

Amb la UE Sant Andreu ha jugat dues eliminatòries de Copa contra l'Atlético de Madrid, quan eren a doble partit [ara només ho són les semifinals] i l'equip més modest podia "xalar de les instal·lacions i l'estadi d'un club professional". "Poder jugar al Calderón i al Wanda Metropolitano, un any després que s'inaugurés i el curs que va ser meu de la final de la Champions, és una experiència que mai oblidaré", confessa Rodríguez, que a la UESA, entre altres funcions, també ha estat coordinador de futbol 7. Al Cerdanyola FC va ser coordinador de torneigs de futbol 7 i futbol 11, i de formació d'entrenadors i entrenadores.

En la seva tercera etapa a la UE Sant Andreu somia i lluita per l'ascens a Segona RFEF sota la direcció de Xavi Molist, que "sap com tocar la fibra de cada jugador, tot i que és molt difícil". "Al final som 22 persones amb caràcters i emocions diferents", conclou Rodríguez.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

No t'ho perdís

Foto: Pere Franceschi/ACN

Constel·lació gràfica

El Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) acull des del desembre l'exposició *Constel·lació gràfica. Joves autores de còmic d'avantguarda*, que es podrà visitar fins al 14 de maig. La mostra, comissariada per Montserrat Terrones, compta amb el talent de Bàrbara Alca, Marta Cartu, Genie Espinosa, Ana Galvañ, Nadia Hafid, Conxita Herrero, María Medem, Miriam Persand i Roberta Vázquez. Segons va dir Terrones a l'ACN en la inauguració de l'exposició, aquestes autores tenen en comú que "reflexionen el malestar de la generació *millennial*".

Famosos

La relació entre Shakira (Barranquilla, Colòmbia, 1977) i Gerard Piqué (Barcelona, 1987) no ha estat mai precisament privada. Des que va començar durant el Mundial de Sud-àfrica del 2010, el tàndem de l'estrella de la música i l'estrella del futbol es va convertir en una de les parelles més mediàtiques a casa nostra i arreu del món. Però, en aquell moment, res feia imaginar que la cosa podia acabar com el rosari de l'aurora. Ja fa mesos que tots dos van confirmar la ruptura, i des d'aleshores els rumors d'infidelitat per part de l'exjugador del Barça no s'han aturat. Ara, Shakira ho ha explicat *clara-ment*: la seva nova cançó amb el productor argentí Bizarrap parla obertament de Clara Chía, la nova parella de Piqué, i d'ell mateix. "Yo solo hago música, perdón que te sal-pique" i "Tiene nombre de persona buena, clara-mente no es como suena" són només algunes de les joies que inclou la lletra, elogiada i criticada gairebé a parts iguals.

La fitxa

QUI ÉS?

S H A K I R A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una estrella mundial de la música
No ha deixat de crear èxits des dels anys noranta

QUÈ HA FET?

Una cançó sense pèls a la llengua
Parla sense dissimular de Gerard Piqué i la seva nova xicota

A LES XARXES...

Aplaudiments i esbrincades
Però no s'hi parla d'una altra cosa

Llibres

Un afer europeu
Jordi Sebastià

El jove periodista Joan Ballester viatja a Brussel·les a cobrir un acte protocol·lari i sense interès en les institucions europees; la visita li permet deixar enrere per uns dies problemes sentimentals i familiars als quals no vol enfrontar-se. Allà, però, s'assabenta de la imminent aprovació d'un tractat comercial que perjudicarà letalment els productors de taronja valencians.

Teatre

Hedda Gabler
Hedda Gabler

El director Àlex Rigola trasllada la modernitat de Henrik Ibsen al nostre present per explorar les contradiccions d'aquest gran personatge femení que és Hedda Gabler. Una adaptació lliure del clàssic contemporani, considerat un dels primers textos de la dramàturgia moderna i llargament representat als escenaris del Lliure. Al Teatre Lliure de Montjuïc.

Música

Refugi
Sergi Carbonell

Hi ha vida després de Txarango. Sergi Carbonell, antic membre d'aquest popular grup, ha fet fins a quatre discos de piano, i ara s'ha estrenat com a cantautor amb el disc *Refugi* (Halley Records). "El refugi més important de tots és un mateix", va dir l'artista en una entrevista amb l'ACN coincidint amb la publicació de l'àlbum, el passat 13 de gener.

Pelis i sèries

Aftersun
Charlotte Wells

La Sophie reflexiona sobre l'alegria compartida i la melangia privada d'unes vacances que va fer amb el seu pare vint anys enrere. Els records reals i imaginaris omplen els espais entre les imatges mentre intenta reconciliar el pare que va conèixer amb l'home que no va conèixer. Aquesta pel·lícula de Charlotte Wells és considerada per alguns com la millor del 2022.

ESTILS DE VIDA

La gent gran pateix més fred

Foto: Freepik

i GERIATRIA

Fins ara l'hivern ha sigut prou benigne, però això pot canviar en qualsevol moment. I la baixada sobtada de les temperatures xocarà directament amb el pànic a la pujada de la factura energètica. La coincidència entre una onada de fred i l'onada inflacionària podria causar el tsunami perfecte en el moment més perillós per a la gent gran.

Segons la Societat Espanyola de Geriatria, el fred afecta més les persones grans perquè amb l'envelliment s'alteren els mecanismes de termoregulació. Això significa que generen menys calor i, a més, tenen més dificultat per conservar-la, a conseqüència de la constricció que es produeix als vasos com a resposta a les baixes temperatures. Les persones de més edat són, doncs, més vulnerables al fred, sobretot a partir dels 75 anys.

El fred també perjudica indirectament els grans perquè empitjora tots els problemes relacionats amb el sistema circulatori (problemes cardiovasculars, ictus, angines de pit) i amb el respiratori (grip, pneumònia, covid...). Les persones més vulnerables fins i tot poden patir una hipotèrmia sense que ens n'adonem. Passar fred a casa no és una opció per a la gent gran.

Les claus

TEMPERATURA

La temperatura no hauria de ser mai inferior als 21 graus si hi ha gent gran vivint a casa

ABRIC

És important abrigar-se amb roba còmoda i fer-ho amb peces que puguem treure'ns fàcilment

DIETA

A l'hivern cal menjar aliments que contribueixin a la producció d'energia calorífica: carbohidrats i proteïnes

SUPERVISIÓ

Truqueu regularment als familiars grans que viuen sols i interesseu-vos per la seva situació

Foto: Freepik

Identificar-los amb **XIP i XAPA** és la teva obligació

i en cas de pèrdua, pot ser la seva salvació!

El món no s'atura, nosaltres tampoc.

sempre
endavant

Cada dia decidim el nostre futur. El d'un país més lliure, més just, més verd i més pròsper. Un país on ningú no es quedi enrere.

